

anat repertint sobre tots els que tenen representació responsable, han fet el seu efecte. Si es va a la permanent, per a aconseguir l'aprovació dels pressupostos abans del 31 de desembre, ultra ésser difícil aconseguir-ho després de la amenaça d'En Cambó, l'espectre del crèdit d'Espanya malalt fet miques que ell potser haurà de sofrir, se li apareix amb tota la fatalitat que el nostre «leader» ha sabut exposar davant del Parlament i del país... El senyor Dato, protesta; es despedeix, entristit, d'una il·lusió formulària que en certs moments feia de tópic oratori, però transigeix... La llei de pressupostos actual, pot ferse llei de pressupost per al 1917. En Cambó ha triomfat dels dos enemics més fermes de la seva fórmula: la sessió permanent, imposició, tirania, desprestigi, formulisme infecunde, naufragi, probablement, s'allunya. Que s'hauria de fer el dia 31 si no s'haguessin aprovat els pressupostos?

Parla el senyor Maura. El senyor Maura era també partidari de la permanent; així ho havia dit dijous al Govern... Les gotes de plom del discurs d'En Cambó, han produït també l'efecte que es proposava en el cervell del senyor Maura. Parla clar, curt, concís. Ens destorba el 31 de desembre? Allarguem-lo. Som sobirans: vinga una llei que posi en vigor el pressupost actual per al 1917 fins que estigui aprovat el que discutim. L'obra econòmica del Govern, no es pot desarticlar, i En Cambó té raó. La permanent ja s'ha esvair del tot: triomfa el bon sentit, triomfa la nostra campanya.

El senyors Dato, Maura i Alba, discuteixen breument el matís de la fórmula:—Paraules, diu En Cambó—parlen En Llosas i l'Alvarez i En Nougués i En Lerroux, acceptant. La unanimitat és un fet: el dret del Govern i de la majoria cedeix davant de la concòrdia imposada per En Cambó. L'Alba ha vençut a En Romanones. En Cambó ha vençut el Govern, ha dirigit el Parlament; no és un cap de minoria, és la representació del país, que lluitant amb una constància i una oportunitat maravelloses, s'ha imposat a la farsa política que dominava l'actuació del Govern des del mes de setembre.

Peró, quina garantia hi ha que pel gener discuteixi go que el país necessita per a la seva vida? El senyor Alba hipoteca clarament la seva vida miniserial. El senyor Alba, no és el comte de Romanones, i En Cambó accepta la garantia: els altres caps de minoria també. Pel gener hi haurà Corts, hi haurà lleis preparades, co-

rrègides, fecundes, o caurà el Govern rebent la sanció per als qui falten als seus compromisos.

—El Govern, per boca del senyor Alba, felicita les minories pel seu patriotisme i diu que el Govern deliberarà.

El Govern no té més que un acord a pendre o dimitir: la fórmula d'En Cambó. El diputat per Castelltersol, el cap de la minoria nacionalista, el nostre «leader», és ja el dictador del país demunt de la política».

EL REPART

Parlemne amics llegidors del repart, parlemne, ja que segons acort municipal s'acabat el plaç per a pagarlo i com siga qu'per tot arreu els nostres demòcratas fan constar que'l recurs fet per En Joan Canal i altres contra el repart, ha sigut desestimad per el Delegat d'Hisenda, de vent posar de manifest que s'ha fet recurs d'alsada a la superioritat per considerar dit repart ilegal, ja que ben clar ho especifica l'Acta Notarial que si acompanya.

En vista de tot aixó, varem personar-

nos En Canal i jo a la Alcaldía per a examinar el Repart, cosa que va esser entregat amb tota amabilitat per el Sr. Secretari.

Una volta examinat, encar que i habian moltes esmenes, varem extreuren varies partides de diferents industrials, quines publiquem íntegres pera coneixement dels nostres llegidors.

Les utilitats ficsades son, el doble la Urbana, igual la Rústica i cuadruplicada la Industrial, i la part pessetes es la consignada com a pago en el repart.

NOMS	Urbana	Rústica	Industrial	Pensions	Pesetas	Cts.
Francesc Torras.	1375	64	—	—	83	89
Joaquím Vallets.	—	—	600	—	35	—
Francesc Parellada.	1056	—	380	—	83	63
Isidro Parellada.	1960	98	—	—	119	98
Esteve Garrell.	371	—	670	—	60	10
Eduard Pujol.	377	69	1392	—	107	15
Joan Canal.	—	—	270	100	21	57
Josep Xiol.	494	—	—	—	28	80
Manel Montaña.	1003	107	1392	1226	217	35
N. Clotet.	60	—	314	—	21	80
Antoni Sarroca.	579	258	—	400	72	11
Rafael Benazet.	727	52	280	—	62	20
Pere Tarradas.	—	—	792	—	46	16
Ramón Novellas.	2530	—	1064	—	209	64
Pere Farrás.	1604	—	1092	—	157	—
Joan Barbany.	728	232	324	—	74	86
Joan Sitjes.	371	65	180	—	35	91
J. M. Bigas.	743	—	490	—	71	89
N. Freixa.	357	—	450	—	47	04
Mariano Puig.	2876	33	1800	—	274	54
Esteve Riera.	1598	—	780	—	138	63
Fàbrica La Font.	3400	116	—	—	204	98
Antonia Valls.	1846	294	—	—	124	76
Joseph Moncau.	195	736	1584	—	146	62
Joseph Umbert.	4145	1870	—	—	358	54
Pío Anfres.	3273	56	—	—	194	14
Francesc Daví.	—	—	—	350	20	40
Viuda March.	1210	—	792	—	117	71
Concepció Serra.	9938	1703	—	—	678	67
Murtra.	—	—	—	500	29	15
Paulino Torras.	—	—	—	500	29	15
Jacinto Trullás.	995	—	—	—	58	01
Federico Torras.	2194	578	—	—	161	08
Bonaventura e I. Comas.	3704	10	—	—	220	52

Ens cal fer constar qu'aquesta darre- ra partida ha sigut disminuïda fins a 169.59 pessetes, ignorem las causas, em- pró el dia 20 tinguem ocasió de llegir un volant del Sr. Torras en quin ficsaba la rebaixa

Si els llegidors es ficsan amb les quan-

titats consignades en el Repart per aquestos Srs. podran veure ben clar que'ls de la democràcia (?) son aprofitats, i si'l Repart esta ajustat a la realitat. Cada veg podrà fer les comparacions degudes i podrà apreciar la cuota que li hagin senyalat, com també podrà